

Csapataink eredményei – 2007. június 24-26.:

U15('92) 10.Jadran Cup nemzetközi up.torna – Umag,Horvátország (2007.06. 24-26.):

2007 nyarán ismét megrendezésre került a Horvátországi Umag városában az a Nemzetközi labdarúgó torna, amelyen a Tabán fiataljai ugyan más néven, de két éve már részt vettek. Nagy vállalkozás volt ez kis klubunk részéről, ugyanis három korosztályban több mint negyven tehetséges fiatalal vágtunk neki a megmérettetésnek. Megérkezésünkön tapasztaltuk, hogy az Umagi center pálya mit sem veszített remek minőségéből, valamint örömmel és egy kicsit irigykedve láttuk, hogy egy legújabb generációs műfüves pálya is épült a már meglévő két füves mellé. A tornán résztvevő gárdák idén is Európa minden részéről megjelentek. Horvát, macedón osztrák, svéd, olasz, ír, lengyel, cseh és magyar csapatok mérköztek meg öt különböző korosztályban, 11 - 19 éves korig. Most nézzük részletesen, hogyan alakult a Tabáni Spartacus 1992 – ben született csapatának a nemzetközi torna.

Csoportmérkőzések:

Tabáni Spartacus SKE – FK Tatra Prachatice (cseh) 1-1 (0-1)

G: Csete

Tabáni Spartacus: Németh I. – Badalay, Neidert, Pataky, Sárosi – Kovács, Urbantsok (Váci), Paulovics – Zdravics, Csete, Leki (Garancsy)

Ugye mondanom sem kell, hogy egy ilyen mérkőzés sorozat első meccse milyen fontos. Amennyiben jól sikerül lendületet és önbizalmat adhat, viszont a rossz kezdés akár tönkre is teheti az egész tornát. A mi első meccsünk felemásra sikeredett ám utólagosan minden képpen pozitívnak kell minősítenem. Történt ugyan is, hogy a nagy melegben a bemelegítésünk elég álmosra sikeredett. A pálya mögötti füves területen inkább csak nyújtás volt a terítéken. Terveinkben az szerepelt, hogy amint vége a pályán zajló mérkőzésnek azonnal felpörgetjük a tempót, hogy ne érjen minket meglepetés. Sajnos azonban a megadott programtól eltérően azonnal a meccs után kezdődött a mi találkozóznk, így elég felkészületlenül léptek pályára a srácok. Ami kicsit talán nyugtatott minket az az volt, hogy ellenfelünk bemelegítése is hasonlóan langyosra sikeredett. Viszont a kezdő sípszót követően be kellett látnunk, hogy egy nagyon nehéz mérkőzés vette kezdetét. Ellenfelünk ugyanis hihetetlen sebességi fokozaton és agresszívan kezdte a találkozót. Nincs mit szépíteni az első féldőben szinte pályán sem voltunk, csak próbáltuk elkapni a mérkőzés fonalát. Az ellenfél nyomasztó fölénye a 10. percben góllá is érett. A Cseh jobb szélső kapott hosszú indítást, amely lesen találta a támadót, ám a bíró nagyvonalúan továbbot intett. A villámléptű csatár az alapvonalig nyargalt majd begurította érkező társának a játékszert. A támadó igazitás nélkül bombázta a labdát a kapufánkra, amely onnan befelé pattant **(0-1)** Ezek után csak az lehetett a célunk, hogy a féldőig ne kapjuk újabb gólt, és akkor próbáljuk rendezni sorainkat. Ez sikerült és ennek hatására már egy egészen másik Tabán ment ki a második féldőre. Mivel felvettük a mérkőzés fonalát már a párharokban és az egy – egy elleni szituációkban is sokkal határozottabbak voltunk. Ugyan még a második féldő elején Németh kapus háritott egy hatalmasat, de ezzel lezártak is tekinthettük ellenfelük támadásait. A féldő felénél, pedig láss csodát, egyenlítettünk, ami viszont addig egyáltalán nem volt benne a játékban. Csete kapott labdát a félpálya közelében, mellyel bátran elindult az ellenfél kapuja felé. Egy szép csellel lerázott magáról egy védőt majd 20 méterről ballal kapura lőtt. A középerős lövés, pedig a kapus hóna alatt utat talált magának a kapuba.**(1-1)** Most írhatnám, hogy potyagól volt, de én inkább azt mondom, hogy „lövésből lesz a gól” és hogy egy kis szerencse már igazán ráért a csapatra. A hátralévő percek már eseménytelenül teltek. A cseh csapat nehezen tette túl magát a kapott gól okozta sokkon, bennünk, pedig ma nem nagyon volt több gól. Így az első meccsünkön szerencsés körülmények között mentettünk egy pontot. Így készültünk a pár óra múlva kezdődő újabb meccsünkre.

Tabáni Spartacus SKE – US Inveruno (olasz) 0-2 (0-1)

G: -

Tabáni Spartacus: Németh I. – Badalay, Neidert, Pataky, Sárosi – Kovács, Váczi, Paulovics – Zdravics (Bejczy), Csete, Garancsy (Leki)

Mivel két meccsünk között bőven volt időnk, átgondoltuk és értékeltük az első találkozót. Leginkább ezzel foglalatostkodtunk, no meg azzal, hogy a rekkenő hőségben életmentő árnyéokra vadászunk. Közben megnéztük leendő Olasz ellenfelünk mérkőzését. Először azt hittük rossz meccset nézünk és egy nagyobb korosztály játszik a pályán. Ugyanis olasz ellenfelünk fizikálisan és gyorsaságban egy teljesen másik szintet képviselt, mint a torna többi csapata. Utólag már tudjuk, hogy ők nyerték a kupát méghozzá nagyon magabiztosan. 100% - os teljesítményük 16 – 0 – ás gólaránnyal párosult. Így nem nehéz kitalálni, hogy mi is vereséget szenvedtünk, ám ami örömteli, hogy eredmény szempontjából mi kaptunk ki tőlük a legkisebb gólaránnyal. Az ellenük játszó talákozón egy sokkal zárabb és fegyelmesebb játékot kértem a fiúktól. Valamint azt, hogy labdaszerzéseink utáni kontrákat minél gyorsabban és lendületesebben játsszuk le. Lerítt az elszántság és az akarat rajtunk, ám sajnos egy perc elteltével minden tervünk összeomlani látszott. Ezúttal a védelmünk jobb oldalán lépett ki egy olasz igen lesgyanús szituációban. Kapusunk még reklamált, amikor az Olasz szélső az alapvonalától két méterre a tizenhatos vonaláról, nagyon éles szögéből a rövid sarokba ágyúzott **(0-1)** Sokkoló potyagól volt, 1 perc 15 másodperc után, amely előre vetített akár egy nagy arányú vereséget is. Szerencsére a fiúkat inkább feltűzelte az eset. Noha a meccs nagy részében a mi térfelünkön zajlott a játék, de az olasz támadók nem nagyon tudták feltörni szervezett védelmünket. A megszerzett labdákból, pedig sokszor igen szépen építkezve próbáltunk támadásokat vezetni. Sajnos azonban helyzetig nem jutottunk, mert futó gyorsaságban nem tudtuk felvenni a versenyt ellenfelünkkel. Az idő előre haladtával az Olasz játékosokon látszott, hogy idegesíti őket, hogy szervezett csapatunk minden kísérletüket megghusítja. Nem véletlenül volt edzőjük állandó utasítása, hogy még egy gólt kell szerezniük. Ami aztán egy egyéni akció végén sikerült is. A 9 – es számmal játszó hosszú szőke hajú csatárunk már az előző meccsen is örületbe kergette a védőit. Ellenünk igen szoros őrizetben volt végig ám egyszer mégis meg tudott lépni. Szólója közben két védőnkkel is ütközött ám mégis nála maradt a labda (ez igen nagy dolog ismerve védelmünk fizikális mutatóit) amelyet aztán kicsit jobbra kisodródva 13 méterről ágyúzott a hosszú sarokba **(0-2)**

A nap végén tehát egy szerzett ponttal igazi kidolgozott helyzet nélkül álltunk a csoport negyedik, utolsó előtti helyén. Úgy, hogy tisztában voltunk vele, hogy a holnapi első ellenfelünk egy igencsak jó csapat, akiket meg kell vernünk, ha feljebb akarunk végezni a csoportban.

Tabáni Spartacus SKE – UKS Concord Murowana (lengyel) 1-0 (0-0)

G: Sárosi

Tabán: Akay – Garancsy, Neidert, Pataky, Kovács, Badalay -Váczi (Urbantsok), Paulovics – Zdravics (Bejczy), Csete, Sárosi (Leki)

Eljött a második nap és eljött a torna legdöntőbb mérkőzése. A pillanatnyi állás szerint ellenfelünk hat ponttal mindkét meccsét megnyerve állt az olasz Inveruno mögött a második helyen. Míg a mi csapatunk neve mellett mindössze egy pont virított. Tehát a feladat adva volt, ha nyerünk matematikai esélyünk, marad, hogy megelőzzük őket minden más eredmény nekik kedvezett volna. Első lépésként meg kellett szilárdítani a védelmet. Ez úgy sikerült, hogy a tengelyben lévő Neidert, Pataky, Kovács trió mellé még védekezésben visszalépett a két szélén Garancsy és Badalay így tulajdon képpen öt védővel fogadtuk ellenfelünk rohamait. Előttük Váczi és Paulovics a stabilitásért volt felelős. Míg a két szélén a két villámléptű Zdravics és Sárosi feladata az ellenfél mögé való kerülés volt. Egy szem igazi előretolt csatárunknak Csetének pedig a felpasszolt labdák megtartása és elosztása jutott szerepkörként. A terveink igen jól beváltak mivel ellenfelünk igazán helyzet nélkül játszotta le a meccset. Egyetlen komoly gólszerzési lehetőségük adódott, amikor is egy szögletet követően játékosuk öt méterről fejelet tiszta helyzetben kapu fölé. Mindenesetre megúsztuk. Továbbra is végtelenül stabilak voltunk csak az előre játékban kapkodtunk kicsit, ugyanis a megszerzett labdákkal rögtön szélsőinket akartuk megjátszani, tudván, hogy gólt kell szerezniük. Miután türelmesebbé váltunk ez sikerült is, főleg az új szerepkörben, fájós bokával játszó Sárosi volt elemében. Védőjét rendre faképnél hagyta és beadásai is igen veszélyesek voltak. Két alkalommal egészen az alapvonalig jutott de beadásai után belül nem koncentráltunk rendszeren így a félidőben gól nélküli döntetlen volt az állás. A második félidőben a szereposztás ugyan az maradt. Erőteljesen de igazi elképzelés nélküli lengyel támadások szervezett kontrára játszó magyarok. Egyetlen lényeges változás az volt, hogy megszereztük a vezetést, méghozzá nem is akárhogyan.

Egy előre ívelt labdát Csete fejtelt le a bal oldalon érkező Sárosi elé, aki a tizenhatos csücskétől jó 7 – 8 méterre állítgatás nélkül a pattanó labdát kapura küldte. A játékszer parádés 30 méteres röppályát leírva védhetetlenül vágódott a Murowana hálójába. **(1-0)** Kapusuk mindent megtett de esélye sem volt! Ezzel a szenzációs bombagóllal vált magasan a mezőny legjobbjává Sárosi, aki addig is feltartóztathatatlannal futbalozott. A mérkőzés elején oly magabiztos lengyelek ekkor döbbsentek rá, hogy akár ki is kaphatnak és kettőzött erővel támadtak tovább. Védelmünket viszont ezen a napon lehet, hogy ha estig játszunk sem tudták, volna feltörni. Sőt végleg el is dőlhetett volna a mérkőzés. Megint Sárosi ment el a baloldalon majd szépen lábról lábra járva a labda átkerült a túl oldalon érkező Garancsy elé, aki már a tizenhatoson belül találkozott a játékszerrel. A felzárkózó jobb oldali védőnk ballal laposan erőtlenül gurított a kapus kezébe. Csak amikor megfordult, hogy visszamenjen védekezni, vette észre, hogy égen - földön nincs a közelében ellenfél játékos. Óriási lehetőség volt, ha átveszi a labdát egy az egyben a jobbik lábával, oda löheti a gólt, ahová csak akarja. A lehetőség kimaradt az umagi szervezők, pedig rendelkeztek új kispadot, mivel azon vezettem le a kimaradt helyzet szülte dühömet. Szerencsére a meccsen több helyzet nem volt így hatalmas örömmel vettük tudomásul, hogy egy igen jó erőkből álló csapatot tudtunk legyőzni, amely nagy részben szervezettségünknek, egységünknek és akaratumknak volt köszönhető! Ezzel a győzelemmel az erőviszonyok is átrendeződtek mivel ekkor már négy pontunk volt és egy esetleges győzelemmel a csoport második helye is elérhetővé vált. Bizakodásra adott okot, hogy az addig nulla pontos Camaiore volt a következő ellenfelünk, míg a hatpontos lengyelek a bivaly erős Inverunoval csaptak össze.

Tabáni Spartacus SKE – FC.Camaiore (olasz) 1-0 (0-0)

G: Pataky

Tabáni Spartacus: Németh I. – Garancsy, Neidert, Kovács, Badalay – Paulovics, Váczi (Urbantsok) - Csete – Zdravics, Pataky, Sárosi (Leki)

A csoportmeccsek záró találkozájaként mérkőztünk meg a másik olasz csapattal. Ezúttal már nem kellett számolgatni, mivel a nap folyamán elvert lengyelek sima 5:0 – as vereséget, szenvedtek az olaszoktól, így egy minimális győzelemmel is a csoport második helyére küzdhattuk fel magunkat. Érdekesség viszont hogy egy két gólos vereség viszont már a negyedik helyet eredményezte volna. Tehát a menny és a pokol kapuja is nyitva állt előttünk, szerencsére rajtunk múltott, hogy melyiken lépünk be. A találkozó elején kicsit tapogatózva kezdtünk, nem akartunk ész nélkül kinyitni és rohamozni, nehogy egy kósza kontra után nehéz helyzetbe kerüljünk. Az első félidőben már lehetett látni, hogy melyik a jobb csapat. Végig uraltuk a találkozót és sokkal több veszélyes akciót vezetünk. A legnagyobb helyzetet az ezúttal középcsatárt játszó Pataky hagyta ki, aki lefutotta védőit, ám a kapus eszén nem tudott kifogni, aki testtel védte a közeli lövést. Félidőben 0:0 volt az állás, ami nem volt igazán megnyugtató. Kértem a fiúkat, hogy a második játékrészt nagyon hajtsák meg és sokkal kreatívabb játékot is szerettem volna látni. Az iram nőtt ám az eredmény nem változott! Kisebb nagyobb lehetőségeinkre az olaszok egyáltalán nem tudtak válaszolni, csak a védekezésre figyeltek. Ekkorra egyre feszültebbé vált a hangulat én is többet hallattam hangomat. Majd a második félidő derekán egy bal oldali Sárosi beadásra Pataky érkezett középen és egy akrobatikus mozdulattal ollózva kapura lőtt. Óráknak tűntek azok a pillanatok, amíg a labda a kapu jobb oldalában landolt. Ám a lényeg hogy elérte célját **(1:0)** Ez is bomba gól volt és ez is igen sorsdöntő pillanatban érkezett. A góltól hatalmas szikla esett le játékosainkról és egy perc múlva újabb gólt is jegyezhattünk volna. Egy kapu előtti kavargás után Csete és Pataky is nagy helyzetbe került, utóbbi négy méterről tüzelt a kapusuk óriási reflexszel, lábbal háritott. Ekkor egy olyan esemény történt, ami addig nem! Egy előre vágott labdára Kovács és az olasz csatár egyszerre értek oda. Ám a lépés az ellenfél támadójának jött ki jobban. Lövésre vállalkozott, amely talán meg is pattant a védőnk lábán, de minden esetre életveszélyesen csapódott a kapunk felé. Az ötösön álló Németh óriási bravúrral ütötte a lécs fölé a játékszert. Ezzel a mozdulattal nem csak csapatunkat juttatta tovább, de elfeledtette a másik olasz csapattól kapott potyáját is. A végére már csak a „tutit” játszottuk, nehogy megismétlődjön ez a jelenet. Szerencsére az eredmény nem változott. Így a csoport második helyén végeztünk és a tornán a bronzéremért játszhattunk a svéd Halmstad csapatával. Érdekesség, hogy amíg a pünkösdi győri tornán az első, addig itt a második nap sikerült szenzációsan és ezen a tornán is volt egy nap, ahol igen jó csapatok ellen 100% - os teljesítménnyel zártunk. SZÉP VOLT FIÚK !!!

A csoport végeredménye:

1.	US Inveruno	4	4	-	-	14 – 0	12
2.	Tabáni Spartacus	4	2	1	1	3 – 3	7
3.	Concord Murowana	4	2	-	2	4 – 7	6
4.	Tatran Prachatice	4	1	1	2	5 – 8	4
5.	Camaiore	4	-	-	4	3 – 11	0

Helyosztó - 3. helyért

Tabáni Spartacus SKE – Vapno IF Halmstad (svéd) 0-0 (11 – esekkel 4-3)

G: 11 – est belőtte: Csete, Kovács, Pataky, Németh I.

Tabáni Spartacus: Németh I. – Garancsy, Neidert, Pataky, Kovács, Badalay –Váczi, Urbantsok (Bejczy), – Csete – Zdravics, Sárosi

A 92 – es születésű csapat Nemzetközi tornán még nem játszott éremért így ezen a reggelen mindenki egy kicsit furcsa érzéssel indul reggelizni. Győrben csak egy apró lépés választott el minket a dobogótól, de most talán még közelebb voltunk az áhított célhoz. Most ugyanis szaladt a szekér és önbizalommal is igen jól voltunk ellátva. Az étkezéig tartó rövid úton félig viccesen megkérdeztem ki vállalja a tizenegyest, ha arra kerülne sor. A Kovács, Sárosi, Badalay, Németh, Csete ötös azonnal jelentkezett, ami szintén azt erősítette, hogy jól állunk önbizalommal. Azért nem maradtunk negatívum nélkül, mivel csapatunk egyik kulcsembere Paulovics egy ütközés utáni deréksérülés miatt nem tudta vállalni a mérkőzést. A többiek viszont harcra készek voltak és alig várták, hogy a hatalmas termetű Svéd Vikingeknek megmutassák, hogy ma sem lehet elverni bennünket. A mérkőzés tapogatózó jelleggel kezdődött. Sajnos itt meg kell jegyezni, ezúttal taktikailag kicsit alul maradtunk a Svédekkel szemben. A meccs elején ugyanis, arra kértem a játékosaimat, hogy erőltessük rá akaratainkat ellenfelünkre. Ám ők tudatosan lelassították a játékot, és ezzel feltérképezték gyenge pontjainkat. A csallit bevettünk és lassan öregurasan kezdtünk focizni. Csak néztünk, amikor a Halmstad a félidő felénél kettésből ötös sebességi fokozatra kapcsol. Próbáltuk felvenni a ritmust, ami nehezen ment és ekkor a szerencse is mellénk állt. Egy fél pályánál történt ütközés után Urbantsok maradt lent a fűvön. Az ellenfél akciója tovább ment és a labda a mi alapvonalunkon hagyta el a játékeret. A bíró jelzett, hogy engedélyezi az ápolást. Mivel mással nem tudtam segíteni frissítőt vittem Urbinak, aki hamarosan meg is gyógyult. Még éppen lefelé sétáltam, amíg az ellenfél már el is végezte gyorsan a szögletet. A labda érintés nélkül csavarodott a kapunkba. Szerencsére bíró határozottan jelezte, hogy még nem adott engedélyt a szögletűgásra. Már csak azért sem, mert én még ekkoriban hagytam el végleg a játékeret. A megismételt szöglet is a rövid sarok felé csavarodott, ahol mindenki elvétette és átkerült a hosszúra, ahol teljesen egyedül berobbant az ellenfél játékosa. Talán meglepte, hogy teljesen egyedül maradt, vagy az zavarta meg, hogy a labda kicsit felpattant, minden esetre az ötös sarkáról üres kapura felső léccet lőtt. Döntő momentum volt, amiből mi jöttünk ki jobban. A második játékrészben a csapatok az óvatosságra fektették a fő hangsúlyt, ám ez a félidő is tartogatott egy nagy helyzetet. Emberelőnyös szituációban vezettük a labdát a Svéd védelemre két ütempassz után a labda Zdravics elé került, aki egyből kissé elhamarkodva lőtt. A labda centikkel kerülte el a kaput. Ha átveszi a játékszer, akkor még mindig maradt volna ideje a lövésre, de a legjobb megoldás az lett volna, ha a lendületből, hátulról érkező Csete elé tálal, aki így egy az egyben vezethette volna a kapusra a labdát! A helyzet kimaradt és a meccsnek is vége lett. Jöhettek a büntetők! A játéknak az az eleme, amely a legtöbb bosszúságot okozta csapatunknak az elmúlt években. Szinte minden téthelyzetben elvégzett tizenegyeseink kimaradt az utóbbi három évben és két bajnokságunk is odalett kihagyott büntető miatt. A reggel jelentkezett öt játékos közül Badalay meggondolta magát így Pataky lépett a helyére.

Elsőként az eddig mindig biztos lábú Csete vállalta és nagyon higgadtan a kapust „elküldve” a kapu bal oldalába helyezte **(1-0)** A lelátón szurkoló 94- es csapat felől zúgott is a „van Csete gól” rigmus. A svédok első rúgója is a bal sarkot választotta és a kapufa mellé nagyon pontosan helyezte a játékszer **(1-1)** Németh rajta volt, de háritani nem tudott. Második Tabánosként Kovács volt soron, aki nagy erővel bombázott félmagasan a kapu jobb oldalába. **(2-1)** Az ellenfél kapusa kivárt és már csak a rúgás után vetődött el, de csapatkapitányunk lövése olyan erős volt, hogy a háritásra esélye sem maradt. A következő svéd is a jobb sarkot választotta és társához hasonlóan nagyon magabiztosan a kapufa mellé helyezte a hálónkba. **(2-2)** Harmadik lövőnk a tornán kimagasló teljesítményt nyújtó Sárosi volt. Lövése balra tartott, ám az ellenfél kapusa eltalálta az irányt és lábbal háritani tudott. **(2-2)** Nagy volt a bánat, mert azt hittük, hogy újra kifognak rajtunk a büntetők. Ám a sors kegyes volt hozzánk, mivel a következő Halmstad – i játékos is hibázott. Németh vetődött és a gyenge büntető a térdéről pattant vissza a mezőnybe. **(2-2)** Patakyn volt a sor. Lövése nyomán a labda a jobb „ficakban” kötött ki. Szegény pók család, aki a felső sarokban lakott kereshetett új otthon, mert János kilötte őket **(3-2)** A svédok lövője megirigyelte a gólt, mert a másik felsőben lévő pókok is kereshettek új szállást maguknak. **(3-3)** Utolsóként kapusunk vállalta a feladatot és Csetéhez hasonlóan, a másik portást jobbra elmozdítva, a kapu bal sarkába helyezte. **(4-3)** Mivel a svédok majdnem minden büntetőnket lekopirozták, most ők is a kapusukat küldték az ítéletet végre hajtani. Minden stimmelt egyetlen apró különbséggel. A svéd hálóőr labdája a kapu felett hagyta el a játékeret. **(4-3) GYŐZELEM!!!**

A kapu előtt az utolsó büntetőt követően egy kisebb zöld mezés halom alakult ki, alján a sikerért sokat vállaló Németh kapussal. Zúgott a „Bajnokcsapat” a „Kupagyőztes” és a „Ria – Ria Hungária” Felhőtlen volt az öröm,

annyi hajszálon múlt bajnokság, olyan sok nüánsznyi különbséggel elveszített meccs, oly sok kihagyott sorsdöntő büntető és annyi - annyi munka után végre egy hatalmas sikert könyvelhetett el csapatunk. Jó érzés volt, amelyet remélem egyik játékos, sem felejt el még hosszú ideig.

Értékelés:

Németh István: (Oszályzata: 7) Az első napon egy bravúr és egy potyagól volt a mérlege. Egyébként átlagos, megbízható védést mutatott be. Az osztályzatát a Camaiore elleni szenzációs védésének és a bronzmeccsen a tizenegyes párbajban nyújtott produkciójának köszönheti.

Akay Bence: (6) Csapatunk legsorsdöntőbb összecsapásán a Lengyel Murowana elleni párharcban őrizte hálónkat. Nem kapott gólt és végig maximálisan együtt élt a játékkal. Az utolsó napon belázasodott, amihez mihamarabbi gyógyulást kívánok az egész csapat nevében!

Garancsy Péter: (6) Bal szélsőként kezdte a tornát, ahol nem vallott kudarcot, majd saját posztján jobb oldali védőként szerepelt igen jól. Az atléta gyorsaságú szélsőket remek helyezkedéssel fogadta és többnyire szerelte. Ha gólhelyzeténél higgadtabb, akkor az osztályzata is magasabb lenne!

Neidert Márton: (6) Ezúttal is magabiztosan állta az ellenfél csatárainak rohamát. Abszolút biztos pontjává kezd válni a csapatnak. A győri túrához képest az előre játéka gyengébb volt. Sokszor higgadtan megjátszhatná a megszerzett labdát, és csak vészhelyzetben kellene vaktában kirúgnia.

Patak János: (8) Ő is két teljesen különböző poszton bizonyíthatta kivételes képességeit. Többnyire középső védőként állta a rohamokat, de középcsatárként is szerepelt. Ahol szenzációs gólt szerzett igen kiélezett szituációban. A bronzmeccsen lőtt tizenegyese, pedig élményszámba ment. Ismét a csapat egyik vezéregyénisége volt!

Kovács Márton: (7) Határozottan, fizikai erejét kihasználva, csapatkapitány módjára futballozott. Így joggal vehette át a harmadik helyért járó serleget. A tizenegyespárbajban, pedig átlépte saját árnyékát és végre gólt szerzett büntetőből!

Badalay Robin: (7) Nagyon nehéz posztot oldott meg szinte hiba nélkül. Az ellenfelek szélvész jobbszélsői rendre alulmaradtak vele szemben. Kemény és határozott volt, ha mégis elvitték mellette a labdát, akkor becsúszással mindig tisztázni tudott! Sok sikert kívánunk neki jövőre Németországban! Hiányozni fog ő is és a játéka is!

Paulovics Bálint: (7) Az ő posztján végzendő munka az egyik legnagyobb, ami a pályán végezhető. Sajnos amennyire nehéz olyan kevésbé látványos! A labdák megszerzése és a csapat stabilitásának megszervezése az ő dolga. A végig csupaszív megalkuvást nem tűrő robotolása nélkül a csapat nem lenne ugyanaz. Sajnáltam nagyon, hogy sérülése megakadályozta, hogy részese legyen a helyosztón győztes csapatnak!

Váci Viktor: (6) Már az első meccsen, amikor cserként állt be lehetett látni, hogy jó állapotban van és nagyon „harap” Oly annyira elégedett voltam vele, hogy hamarosan a kezdőben is találta magát, ahol meg is ragadt az egész tornán! Fizikálisan javulnia kell, mert majdnem mindig le kellett hozni fáradtság miatt. Ám nagyon becsülendő, hogy minden alkalommal maximálisan kihajtotta magát!

Urbantsok Dániel: (5) Akarata töretlen, ám formája még messze van a régi önmagához képest. Az a remek szellemiség, amit régebben képviselt már úgy tűnik a múlté! Manapság inkább szabálytalanságaival és reklamálásaival tűnik ki a többiek közül. Ezt jelzi a tornán kapott két sárga lapja is. Remélhetőleg, ha a hormonjai már nem fognak ennyire tombolni, akkor visszakapjuk azt az Urbit, akire a csapatnak tényleg szüksége van!

Zdravics Gábor: (5) Ő hatalmas fegyvere lehetne a csapatunknak, kiemelkedő technikai tudása és páratlan gyorsasága miatt! Ám sajnos sokszor nem tudja felvenni a meccsek ritmusát. Pont egy éve a sérülése előtt feltartóztathatatlan volt, a védői rendre a hátát nézték! Most beleszürkült a mezőnybe és rengeteget kapkodott, ami pontatlanságok tömegét szülte. Reméljük, mihamarabban újra elkapja a fonalat!

Sárosi Márk: (9) A torna első meccsének első félidejét leszámítva parádésan futballozott. Védőként átjátszhatatlan volt, csatárként, pedig tarthatatlan! Gólt lőtt, gólpasszt adott. Mindezt úgy csinálta, hogy végig rakoncátlankodott a bokája! A lengyelek elleni gólja, pedig nemzetközi mércével mérve is mestermunka volt. A büntetőpárbajban ugyan hibázott, de társai gondoskodtak róla, hogy erre ma már senki se emlékezzen! Kiemelkedő akaratával és teljesítményével a csapat legjobbja volt! Ha a tornán van álmom tizenegy, akkor annak is biztos tagja lett volna!

Csete Márton: (6) Nem volt irigylésre méltó a helyzete mivel sokszor nagyon egyedül volt az ellenfél gladiátor védői között. Feladatát több - kevesebb sikerrel oldotta meg. Kissé rapszodikus a teljesítménye, van, hogy „nagyon megy”, de sokszor el is tűnik a mezőnyben. Ő is gól, gólpasszt jegyez, ám ezek színvonala messze elmarad Sárosiétól. Bátor előretörései a mai napig veszélyesek. Tizenegyesei, pedig eddig háríthatatlanok!

Leki Balázs: (-) Balu hatalmasat nőtt az utóbbi időben, amely jelentős koordinációs problémákat is vont magával. Mozgása most kicsit szétesett és jelentős izom mennyiséget is fel kellene szednie, hogy széltében is utolérje szálfatermetét. Többnyire epizód szerep jutott neki, ám, ha azt nézzük, hogy itt a tornán ő volt az egyetlen 93 – as születésű játékos a csapatban, akkor ez egyáltalán nem csoda. Lelkesedése viszont töretlen, ami nagyon dicséretes!

Bejczy Péter: (-) Ő is kevesebb játéklehetőséget kapott a torna folyamán, ám a bronzmeccsen az utolsó negyed órára igen jól szállt be. Higgadt volt és pont azt a nyugalmat adta át a csapatnak, amire akkor szükség volt. Labdái pontosak, használhatóak voltak. Neki is sok sikert kívánunk ausztriai tanulmányaihoz, és visszavárjuk a csapatba!

Németh Gábor: Bár egy percet sem játszott a tornán, makacs térd sérülése miatt, mégis meg kell, hogy említsem! Végig a csapattal tartott, szurkolt és rengeteget segített! Köszönet érte! Reméljük, ha műtétre kerül sor, akkor a térde mihamarabb rendbe jön és újra a balszélen kergeti majd örületbe a védőket!

Edző: Egyházi Gergely

U13('94) 10.Jadran Cup nemzetközi up.torna – Umag,Horvátország (2007 06.24-26.):

A Gázművek elleni remek győzelem és a B.L.SZ. érmek kézhezvétele után egyesületünk a horvátországi Umag városába utazott, hogy részt vegyen a szokásos Jadran Cup elnevezésű nemzetközi megmérettetésen. 3 korosztályban indítottunk csapatot, U11, U13 és U15-ös kategóriában. Csapatunk kerete bővült, a kiírásnak köszönhetően Gundel Takács Gergő és Szekér Domonkos is csatlakozhatott hozzánk. A hosszú és lassú utazás másnapján, „csodálatos” időben kezdődött a viadal.

Tabáni Spartacus – FC Graffin Vlasim (cseh) (1-0) 1-0

G: Horváth

Gundel-T. – Salánki, Chorfi, Zencenko, Bejczy – Ménesi, Szőnyei, Mérei – Gulyás, Horváth, Kajdy (Szekér)

A sportkomplexum „B” pályáján került sor az összecsapásra, ha szélességében nem is, de hosszában a Czako utcai pályával vetekedett, így könnyen alkalmazkodni tudtunk a körülményekhez. A centerpályához képest szikkadtabb talaj fogadott minket, de bárcsak Budapesten ilyen lenne a legrosszabb pálya...

Az első félidő inkább a mienk volt, bátran harcosan játszottunk, mi kezdeményeztünk többet. Az első komolyabb lehetőség gyanánt - Kajdy remek keresztpassza után - Gulyás került ziccerbe, de a kifutó kapus tuját állta, így a kapu fölé pörgette a labdát. Majd megint a jobboldal veszélyeztetett, Gulyás Bálint betörését a védelem csak szabálytalanul tudta lereagálni, jöhetett a büntető. A kijelölt Chorfi kapitány helyett (ő ezúttal nem vállalta) Horváth Ákos állt a labda mögé és ha nem is élete legjobb 11-ese láthattuk, valahogy csak bement...1-0. Percekkel később a cseh védelem összekezelt egy újabb büntetőt, egy teljesen ártalmatlan szituációban ütöttek bele a nem megengedett végtagjukkal a játékszerbe. Az újabb „penalty” elvégzője sem Karim volt, a gól, „viszonylagosan” könnyebb elérésén felbátorodva Dini volt az önkéntes egyben önkényes ítéletvégrehajtó, viszont a végrehajtásba némi hiba csúszott és védett a kapus.

A második félidőben (értsd 20 percben) Szekér Domi vitt színt a támadójátékba, bátran harciasan rohamozott, ezzel bemutatkozott ideiglenes csapatában. Ellentámadásainkban benne volt a gólveszély, Horváth Ákos, aki a bemelegítésnél szó szerint az erdőbe lövöldözte a labdákat, lehetetlen helyzetből csavart kapura, legyünk pontosak kapufára. Gulyás Bálint előtt is adódott ziccer, itt kapu előtti tömörülés végén tisztázni tudtak a csehek. A félidő második felében mind veszélyesebben támadott ellenfelünk, de szöglet, középtávoli szabadrúgás és egy-egy 16-oson belüli betörés volt a maximum amire emlékszem, ezen kívül igazi ziccert nem tudott kialakítani Gundel-T.G. által gardírozott védekezésünk ellen - mint az összecsapáson kiderült - a „magyarellenes” Vlasim. Remek dolog, első nagypályás nemzetközi győzelmünkön vagyunk túl!!!

Tabáni Spartacus – K.S. Dunajec (lengyel) 0-1 (0-1)

G:-

Gundel-T. (Szőke) – Salánki, Chorfi, Zincenko, Bejczy – Ménesi (Cseh-Szombathy), Szőnyei, Mérei (Zsila) – Gulyás, Horváth, Kajdy (Szekér)

Meglepően bátran és erőteljesen kezdtek a lengyelek. Azért is furcsa volt számomra, mert bemelegítésük alatt talán egy gyors mozdulatot sem láttam tőlük, csak némi lötyögést. Úgyesen adogattak a mezőnyben, többet kezdeményeztek nálunk, de mi álltuk a sarat, sőt Zincenko keresztlabdája után Gulyás élesen a kapura lőtte a labdát, majd a portásról kipattanó bőrgolyót a berobbanó Mérei Levi helyezte az egekbe. Úgyes támadás volt mindenestre..

A Dunajec mezőnyfőlénye sajnos góllá érett, egy remekül belőtt és megcsúsztatott szöglet után vezetést szereztek lengyel „barátaink”. (lengyel-magyar két jó barát??)

A második féldőben aktívabbak voltunk, mindent megtettünk az egalizálás reményében, belenyúltam a mérkőzésbe, némileg át is szerveztem a középpályát és a támadósort. Több veszélyes momentum is akadt, elég csak Szekér Domi megugrására gondolni, ekkor a kapus előtt elfejelte a labdát, átesett rajt ,majd a tátongó kapuba földönfekvő helyzete miatt nem tudta továbbítani azt. Talán a legnagyobb, egyben leghihetlenebb jelenetet láthattuk, amikor a csereként beállt Szőke Bálint kirúgása nyomán két pattanást követően a felsőlécen landolt a labda és onnan szögletre bucskázott, pedig Sz. Domi a gólvonalon drukkolt (kifejezetten előnyös helyzetben), hogy ne így történjen.. A lengyel kapus irtózatosan nagyot fogott, viszont ha bemegey óriási potya lett volna.

Maradt a lengyel győzelem. Az egyik csoportellenfelünket a macedón Shkendija Tetovo csapatát kizárták, eredményeit törölték (0:3-mal igazolták), így eggyel kevesebb tétmeccset játszottunk a tornán. Kis túlzással azt mondhatnám, ha beálltam volna közéjük, nem biztos, hogy én lettem volna a rangidős...

A pályán elért eredmények után a csoport végeredménye:

1.K.S Dunajec	2	1	1	-	2-1	4
2.Tabáni Spartacus	2	1	-	1	1-1	3
3.FC Graffin Vlasim	2	-	1	1	1-2	1

(4. Shendija Tetovo - kizárva)

Helyosztók 1-4.helyért - elődöntő:

Tabáni Spartacus – K.D. Rozwoj Katowice (lengyel) 0-3 (0-2)

G: -

Gundel-T.(Szőke) – Salánki (Cseh-Szombathy),Chorfi,Zincenko,Bejczy (Bea)- Ménesi (Horváth),Szőnyei,Mérei – Gulyás, Szekér, Kajdy (Zsila)

Az elődöntőben egy rendkívül jó képességű, erős és ügyes csapattal találkoztunk. Később egyébként ők nyerték a tornát. A lengyelek támadtak, eleinte úgyesen és fegyelmezetten álltuk a sarat, Gundi remekül hátrította a 16-oson kívüli átlövéseket. Egy egyéni hiba, ami azért részint a nem egyenletes pályatalajnak is köszönhető, vezetéshez juttatta riválisunkat, konkrétan egy labda fölötti átrúgásunkat honorálták góllal a kegyetlen „polandok”. Perceken belül egy élesen belőtt szöglet csúszott ki a mi Gundink kezéből és a tömegjelenet végén az ellenfél örülhetett az újabb gólnak. Fizikai főlényüket Horváth Ákos beállításával sem nagyon tudtam enyhíteni, bár a második féldőben már kisebb volt a nyomás és az iram. Zsila Bence beállítása nem a legszerencsésebben sült el, ezt az emléket azt javaslom, ne hozzuk haza. A katowiceiek a végén még egyszer betaláltak – ez legalább szép akciógól volt..- így megérdemelten jutottak a torna döntőjébe.

3.helyért:

Tabáni Spartacus - K.S. Dunajec (lengyel) 0-0 (büntetőkkel 6-7)

G: -

Szóke (Gundel-T.) – Salánki, Chorfi, Zincenko, Bejczy – Ménesi, Szőnyei, Mérei –
Horváth, Gulyás, Szekér (Kajdy)

Nagyon szerettük volna megnyerni a mérkőzést, visszavágni a lengyeleknek az előző összecsapásért. A bronzmeccs a kitűnő állapotú 3-mas nagyméretű műfüves pályán zajlott, sok néző előtt. Mindkét korosztályos csapatunk végzett már délután négyre, természetes volt, hogy jönnek nekünk szurkolni.

Rendes játékidőben szerettük volna eldönteni a mérkőzést, ennek reményében biztos védekezésből gyors akciókat terveztünk. A 4-3-3-mas felállásunk az elején 4-5-1 hez hasonlított leginkább, amit terveztünk nagyjából jött is. A Dunajec ügyes labdakihozatalai után a félpályánkon leszűkített területen igazából nem tudott érvényesülni, az első 20 percben Szekér megugrása volt az első jelentős helyzet, ugyebár ez is a mi részümről történt. A nem túl látványos, de kemény mezőnyjáték közben megint mi, pontosabban Gulyás ugorhatott meg egyedül, de a kapus remek műtemben vetődött ki középcsatárunk elé, a kipattanóra Domonkos érkezett, de lövését blokkolták. A második félidő is hasonló koreográfia szerint zajlott, itt említsük meg, hogy ezúttal a szél ellenfelünket támogatta. Riválisunk egyszer veszélyeztetett csak komolyabban, ekkor Szóke – bizonyítván képességeit – párducként termett a berobbanó csatár előtt és szedte fel előle a labdát..! Nekünk Szekér D. fájós lábu megugrása után, Chorfi Karim előtt furcsán lepattogzó szöglet utáni labda és a végén Gulya 16-osról talán kicsit kapkodva leadott lövése nyomán volt meg a sanszunk. Közben csupán Horváth Ákos mezének rángatását nézte becsukott szemmel a bírő, nem akarta büntetővel eldönteni a meccset? Bosszantó az biztos. És hamar a játékevezetőről esett szó, ezzel együtt kérem bárcsak ilyen bírók lennének a mi magyar budapesti bajnokainkon. Örülnék neki! Hát tessék, azzal, azaz 11-esekkel dőlt el mégis...!! Igazából egy 40 perces bronzmérkőzésen 4 komoly lehetőség nem kevés, teljesen reális adat, csak az a fránya gól ugye.

*A kegyetlen végjáték első epizódjában előbb (a csereként beálló) Gundel bravúrijától volt hangos a környék, de sajnós később mi is hibáztunk egyet, így jöhetett a vasidegeket igénylő ráadás, mármint ha létezik ilyen meghatározás. Itt a lengyelek nyugodtabbak voltak és nyertek. Ilyen a sors. Mindig nem nyerhetünk a büntetőpárbajban, néha az ellenfélnek is kell. Fura, de a lengyelek épp csak tudomásul vették a győzelmet, egy két pacsi és egyéb - mondanom sem kell, mi fiesztát rendeztünk volna, hm. Örülni és bánkódni nagyon tudunk. Mindazonáltal a fránya büntetők miatt hosszan nem szabad szomorkodni, 4. helyezettnél (nyolc, illetve azért van rosszabb a világon és kupát sem nyer-kap mindenki csak úgy, ezt is tudjuk. Vége az (első nagypályás) idénynek, talán egy mondatba foglaljuk bele, hogy nem is volt olyan rossz az év számunkra. Át senki nem lépett csak úgy rajtunk (már, ha legyőztek egyáltalán..), a mérleg bőven pozitív, izgalom, győzelem, néha váratlan eredmény, oklevél érem, és a nyaranta általában hazahozott kupa sem maradhatott el. Ugye?
Szép nyarat, jó pihenést mindnyájunknak!!!*

Edző: Grób Ákos

U11('96) 10. Jadran Cup nemzetközi up. torna - Umag,Horvátország (2007. 06. 24-26):

1. nap

Csoportmérkőzések – E1 csoport:

Tabáni Spartacus SKE – Stari Grad Rijeka (horvát) 1-1 (0-0)

G: Balázs

Vendég B. – Tóth B., Lukász L., Fáth O. – Kondi M. – B.Nagy B., Balázs Á.
cs: Gundel T.B., Lénárd B., Rosdy G.

Első mérkőzésünk. Sok gondunk volt, elsősorban magunkkal, másodsorban az ellenfél 20-as játékosával. Őt nem tudtuk igazán semlegesíteni, így nem sikerült győzelemmel kezdeni. Játék közben több sérülés is történt, volt akinek a hasa fájt, ezért sűrűn kellett változtatni a felállásunkat. Szerencsére csak pillanatokra zökkenünk ki a ritmusból. Védelmünk néha megingott, de támadásban Áron és Bence nagyon aktívak voltak és szélsővédőink valamint Marci sokszor megtalálták őket így nagyon izgalmas, lüktető mérkőzés alakult ki a méltán házigazdának nevezhető ellenféllel szemben. Gólunk gyönyörű, szöglet utáni kispasszos játék után született. Bence, Marci, Áron volt a labda útja, majd gólzsákunk jól kitömte a hálót! Olivér és Benedek ekkor még több helyezkedési hibát vétett, de a következő mérkőzéseken már elkerülték ezeket a hibákat.

Tabáni Spartacus SKE – Moravske Budejovice (cseh) 5-2 (1-0)

G: Balázs, Fáth, Tóth, B. Nagy, öngól

Vendég B. – Tóth B., Lukász L., Fáth O. – Kondi M. – B.Nagy B., Balázs Á.

cs: Gundel T.B., Lénárd B., Witzelsberger Á.

Fantasztikus játék, fantasztikus mérkőzés. Rendeződött a védelmünk, Bálint védett mikor kellett, gyorsítottunk a támadásvezetésen, Marci jól mozgatta csatárainkat, akik rengeteget mozogtak. Benedek és Olivér is felbátorodott, így lendületes felfutásaikkal szétziláltuk az ellenfél védelmét. Rengeteg volt a szép támadás, amihez persze az ellenfél zavarodottsága is kellett. Stabil játérendszerünk és az egyéni képességek csillogása igazi örömfocit eredményezett. Áron nyitotta meg a zseniális megoldások sorát. Első távoli emelése még nem ért gólt, de a második igen! Jó példa volt ez a többiek számára is, akik nem akartak legjobb góllövőnktől elmaradni. Sok lehetőségünk adódott hiszen jó ütemben jártunk a labdát. Mindig volt kinek passzolni és szerencsére nem bonyolódunk bele felesleges cselekbe sem. Benedek elfutott, beadott, balhátvédünk jól kísérte az akciót, majd a mögé érkező labdát a sarokba sarkallta! Szurkolóink ujjonghattak!

Benedek felfutása után passzolt, majd a visszakapott labdát egy elhúzó cselrel szabadra játszotta magának és bombaerős lövését a kapus már csak a hálóban érte utol. Bence egy labdaátvétellel bolondot csinált kapusból, védőből egyaránt majd könnyedén gurított a hálóba. Közben cseh ellenfelünk is betalált, de szerencsére ez nem befolyásolta igazán a mérkőzés végeredményét. Annyira lehengereltük a budejovicei srácokat, hogy a végén még öngólt is vétettek.

Jó pozícióból várhattuk a második napot, de a neheze csak ez után következett. Tanulva a bőséges reggeli okozta nehézségekből, jobban kellett készülnünk a másnap korai összecsapásra.

2.nap

Tabáni Spartacus SKE - SV Loeben (osztrák) 2-1 (1-0)

G: Balázs, Kondi

Vendég B. – Tóth B., Lukász L., Fáth O. – Kondi M. – B.Nagy B., Balázs Á.

cs: Gundel T.B., Rosdy G.

A foci győzedelmeskedett a buta, sportszerűtlen viselkedéssel szemben. Ismét egy olyan mérkőzés, mikor a helyes magatartásunk és sportszerű, higgadt reakcióink is segítettek a cél elérésében. Kezds után, egyből, jó ritmusban kezdtük jártni a labdát. Kivéve Olivért, aki úgy érezte a cseh mérkőzéshez hasonlóan most is bejöhet a sarkazás....csak nem könnyelműen a saját védő harmadunkban! Még szerencse hogy a védelem jól zárt és az eladott labdát Levi és Benedek ügyesen visszaszerezték! Gyors akciók futottak főleg a bal oldalunkon. Áron ziccerbe került, amit sajnos nem sikerült értékesíteni. Harmadik próbálkozását végül a kapus és védő segítségével góllra váltotta. Ez minket megnyugtatott, ellenfelünk meg úgy érezte, mivel futballban nem tudja velünk felvenni a versenyt, gusztustalan módon megtévesztette a játékvezetőt, aki előbb kiállítással fenyegetett, majd cserével lehozta Marcit. A játékvezető, érezve hibáját, a mérkőzés hátralévő részében többnyire számunkra kedvezően ítélkezett. A második félidő elején kicsit elaludtunk, szerencsére az osztrák srácok kihagyták egyetlen kidolgozott helyzetüket, majd hamar meglőttük második gólunkat. Marci átlövésébe Gundi ért bele, az így irányt váltó labdát nem volt esélye védeni a kapusnak. Egyértelműen jobbak voltunk. A szépítő gól után hamar lefűjták a meccset.

Szép, korszerű játékunk második helyet ért a csoportban, ezért a másik csoport első helyezettjével kellett megküzdenünk a döntőért.

Csoportmérkőzések összesítve:

1. Stari Grad Rijeka	3	2	1	-	9-3	7
2. Tabáni Spartacus	3	2	1	-	8-4	7
3. SV Loeben	3	1	-	2	7-9	3
4. M.Budejovice	3	-	-	3	7-15	0

3.nap

Helyosztók - elődöntő:

Tabáni Spartacus SKE – Dunajec (Iengyel) 0-2 (0-1)

G: -

Vendég B. – Tóth B., Lukász L., Fáth O. – Kondi M. – B.Nagy B., Balázs Á.
cs: Gundel T. B.

A tornán ezen a mérkőzésen találkoztunk a legjobban felkészített ellenféllel. Jól járták a labdát, sokat passzoltak, forgatták a játékot. Úgy, mint mi két nappal korábban. Sajnos magunkhoz képest rosszul teljesítettünk. Kár, hogy a mérkőzés első tíz percén nem vettük fel a ritmust. Sok volt a figyelmetlenség, rossz helyezkedés. Meg is kaptuk „méltó” büntetésként a gólt, melyet a védelmünk teljes eltolódása előzött meg, így Beni oldalán három üres ember is maradt, Bálint mégis majdnem háritani tudott. Hátrányból nem könnyű futballozni. Főleg ha lelkiileg nehezen viseljük ezt a tehet. Bár ellenfelünk megérdemelten győzött, ha nem hagyunk ki, illetve nem csak a mérkőzés végén kezdünk el fogcsikorgatva játszani többet is ki tudunk volna hozni a meccsből. Mikor Áron megrázta magát és a játékra koncentrált, egyből csattant a kapufa! Érezte is ellenfelünk, hogy bajuk lehet, ezért gyorsan megtörték lendületünket két durva szabálytalansággal. Utolsó percben még kaptunk egy gólt büntetőből.

Lefújás után sokakból kitört a sírás...még szerencse hogy pár perccel később megnyugodtunk, volt fél óra a bronzmeccsig. Csak a focira kell koncentrálni!

Helyosztók - 3. helyért:

Tabáni Spartacus SKE – Corvinus FC 1-1 (1-0) , büntetővel 5-4

G: Balázs Á. (büntetőkből:Kondi M.,Balázs Á.,Lukász L.,Tóth B.)

Vendég B. – Tóth B., Lukász L., Fáth O. – Kondi M., - B.Nagy B., Balázs Á.,
cs: Gundel T.B., Rosdy G.

Marcit kivéve az egész csapat magára talált! Izgalmas, lüktető mérkőzés volt. Sajnáltam, hogy nem nyertük meg tisztán a játékidő alatt. Áron gyönyörű cselsorozat végén bombagóllal jelezte mit is tud, ha semmi nem veszi kedvét. Bálint nagyokat védett, volt mikor egymás után kétszer is. Mi már a rendes játékidőben is eldönthettük volna az érem sorsát. Honfitársaink nem csak udvariasságból gratuláltak a mérkőzés után. Az volt a feltűnő, sokkal gyorsabban és lendületesebben vezettük támadásainkat, ami egyrészt fúrge csatárainknak, másrészt jól záró védelmünknek köszönhető. Érdemes megnézni, hogy a Corvinus fiataljai a 95-ös korosztályban az „A” csoportban játszották itthon a bajnokijaikat. Mi, ha csak egy mérkőzésen is, de felülmúltuk őket! Bravó!

A büntetőket mindenki bátran vállalta, akit kijelöltem. Magabiztosan lőttük be őket, míg ellenfeink lába kétszer is megremegett, hiszen, tudták, jó kapussal állnak szembe. Tőlünk csak Bence hibázott, aki úgy érezhette, keveset izgultunk eddig és gondolta feldobja a hangulatot egy sistergő kapufával! Az ő lövése is tetszett, mert láttam, hová akarja lőni. Legközelebb majd két centivel beljebb megy, ugye?

Büszkeséggel és örömmel töltött el ez a jó játék és szép eredmény amit elértünk, de elégedettek nem lehetünk. Gondoljatok vissza, ha a figyelem nem lankad és ki tudjuk zárni a negatív gondolatokat játék közben, még több öröm érhet a pályán!

Szép volt fiúk!

Osztályzatok:

Vendég B.(7) – Bálint végig megbízhatóan védett. Magabiztosan nyúlt a labdákért és ez a magabiztosság átragadt a többiekre is. Többször bravúrosan mentett, egy pillanatig sem kellett miatta aggódnunk. Sokat kell még fejlődni a kijöveleteknél és a védelem irányításában is.

Fáth O.(6) – Első mérkőzésen még nem igazán találta a helyét. Utána harcosabban, többször rendkívül erőszakosan védekezett. Így is kell. Sarkazásos gólja gyönyörű volt, kár hogy ezt fegyelmezetlenül megpróbálta a védelemben is, még szerencse hogy nem ment el rajta a meccs! Remélem helyezkedésben és játékfigyelemben fejlődni fog, és beéri az egyszerű megoldásokkal is, mert akkor igazi pillére lehet csapatunknak a nagypályán is.

Lukász L.(6) – Hasonlóan Olivérhez neki is akadtak rosszabb pillanatai, főleg mikor nem megfelelően készült a mérkőzésre (reggeli). Összességében megbízhatóan, keményen játszott a nála idősebb sráccal szemben is.

Tóth B.(6) – Ő is új szerep körben játszott. Voltak nagyobb kihagyásai, melyek nem megengedhetőek. Támadásban nagyon hasznos volt, lendületes elfutásai végig izgalomban tartottak mindenkit. Sokat kell még fejlődnie a párharokban, bátrabban kell használnia a testét. Gólja mesteri volt.

Kondi M.(5) – Ő bánhatja legjobban, hogy az egész tornán nyújtott teljesítményt osztályozom. Első nap meglepett hasznos játékaival. Nagyon jó helyen volt nála a labda, biztosan, pontosan játszotta meg. Több jó ütemű, nagy labdát adott társainak, sokat fordított. Második mérkőzésre, ahogy kértem még lendületesebb felfogásban játszott. Második nap is ügyes volt. Sajnos utolsó napra nem jól készült, így elmaradt a jó foci részéről. Nagy kár érte! Remélem augusztustól még több szerepet kaphat majd a nagypályán. Ehhez csak jó Kondi-ra lesz szüksége, úgy, mint a többieknek is.

B.Nagy B. (7) – Meglepett mikor a torna végén azt mondta, nem játszott jól! Szerintem meg fantasztikus dolgokat láttunk tőle! Nagypályán remélem bírni fogja erővel és ott még jobban, bátrabban kamatoztathatja majd gyorsaságát, cselező készségét. Végig lenyűgöző volt lelkesedése, egy pillanatra sem adta fel a küzdelmet.

Balázs Á. (8) – Bár mikor rosszul álltunk vagy nem sikerült neki valami még mindig képes volt pár percre hanyagolni a játékot, de ebben is látok fejlődést nála. Az egész tornát tekintve így is ő focizott a legjobban. Bántam, hogy nem hirdetnek gólkirályt, hiszen joggal pályázhatott volna a címre. Majdnem minden meccsen gól, rengeteg kapufa és hasznos védőjáték illetve összjáték a játékidő legnagyobb részében. Bátran küldhettem akár irányítani vagy szükség esetén söprögetni vagy balhátvédnek. Remélem hamarosan megtanulja, hogy a pályán nincs idő bosszankodni egy-egy kihagyott helyzet vagy bekapott gól után és akkor még több meccsen fog a mezőnyből kiemelkedő teljesítményt mutatni számunkra. Az biztos, pár védő úgy utazott haza az ellenfelektől, hogy reméli nem kell vele újra összefutnia a pályán!

Gundel-Takács B.(6) – a legtöbbet bevetett, leghasznosabb cserénk volt. Fantasztikus képességei az idősebbek között is észrevehető volt. Hajtott, kergette az ellenfelet becsülettel. Labdakihozatalban és támadásépítésben is jeleskedett. Igazán megérdemelt egy gólt, bár mikor róla pattant be a hálóba, azt a találatot a rugó játékosnak, Marcinak adtam. Természetesen Bence is kellett hozzá, mint a közösen elért szép eredményünkhöz.

Rosdy G.(5) – Vele külön is gyakoroltam még a túra előtt. Láttam amit eddig is tudtam, ügyesen bánik a labdával, csak ezt kis közösségünk előtt még nem bizonyította tétmeccsen. Mikor becseréltem, sajnos csak pillanatokig tartott a lendülete. Remélem lelkesedése nem csügged és hamarosan még többet használható játékosává válik.

Witzelsberger Á. (6) – Védőként szerepelt és a párharcai kb.90%-át meg is nyerte. Rá is igaz ami Gergőre. Sok mérkőzésre van szüksége ahhoz, hogy helyezkedésben és fejben utolérje a többieket. Hasznos tagja lehet csapatunknak!

Lénárd B.(5) – Baláznak sajnos nem úgy sikerült a túra, mint szeretnénk volna. Első nap után lebetegedett. Remélem a körülményekhez képest jól érezte magát csapatunkkal! Az látszott, ügyesen bánik a labdával.

Még folyt a torna, mikor megállapítottuk, micsoda teljes stáb segíti csapatunk eredményes szereplését. Velünk tartó szülők között volt orvos, ügyvéd, menedzser, fizikus, pedagógus, nagymama. Mindenki segítségét köszönöm szépen!!!

Edző: Kiss Zoltán